Gode nyheter fra
PRISON FELLOWSHIP
NORGE

Han skal ikke knuse et knekket rør og ikke slukke en rykende veke. Med troskap skal han føre retten ut.
Esaias 42.3

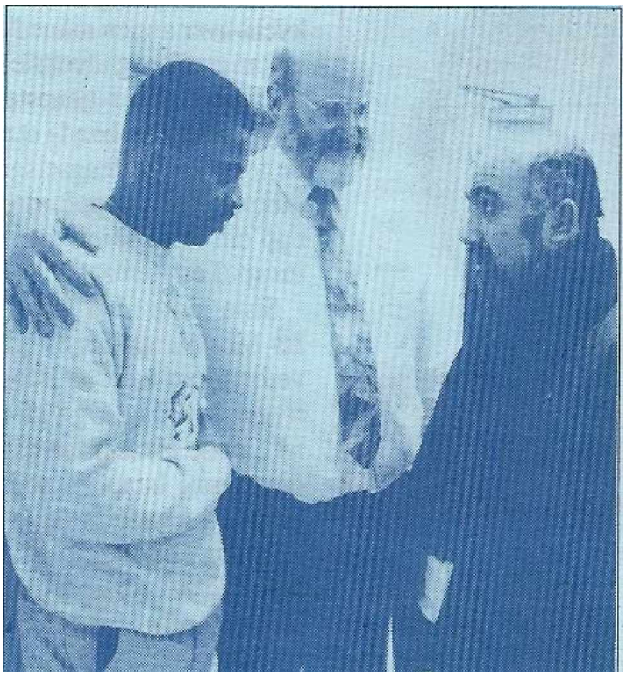
Mars 1995 **Nr. 1** **Årgang 7**

NÅDENS HUS I HAIFA
FENGSELSTJENESTE I DET HELLIGE LAND

Vi har alle et spesielt forhold ti Israel, ikke bare til det som skjedde på Jesu tid, men vi blir stadig minnet om den spenning som er mellom de enkelte folkegruppene. Midt oppi dagens brutale virkelighet får Guds forsoning og nåde virke. I PFI World Report, fra januar – februar, leser vi om hvordan Herren når ut til fengsler og eks-innsatte i dette samfunnet.

Kamil Shehade, en kristen Israel-araber og hans sveitsiske kone Agnes Bieder driver Nådens Hus, et bemerkelsesverdig sted i Haifa.

13 år er gått siden de plutselig var midt oppi tjenesten for utslåtte, bare to uker etter at de hadde giftet seg.

Kamil shehade, til høyre, under et besøk hos PF USA. Her snakker han med en innsatt i Lewisburg Federal Penitentiary. I midten ses en representant for PF USA, Gordon Barnes

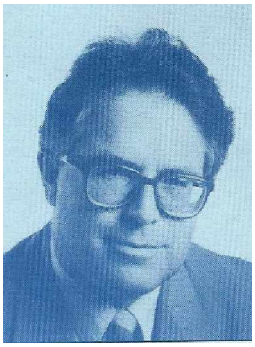
Kamil besøker innsatte over hele Israel og han har vunnet en spesiell tillit hos innsatte så vel som hos fengselsmyndighetene. «Kamil tar inn løslatte fanger som ingen andre er villig til å ta imot. Nådens Hus er et forbausende sted», sier Ada Shiloh, ansvarlig for rehabilitering av innsatte i det israelske justisdepartementet. Kontakten med Prison Fellowship er opprettet. PF-virksomheten i Israel er en søstervirksomhet til PF Malta.

Ingvald Viken

Ord å bli glad i

Vår bønn er at dere må bli fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som ånden gir. Da kan dere leve et liv som er Herren verdig, og som fullt ut er etter hans gode vilje. Da bærer dere frukt i all god gjerning og vokser i kjennskap til Gud. Dere skal styrkes og få kraft, av den kraft som han i sin herlighet eier, så dere alltid er utholdende og tålmodige. Og med glede skal dere takke Faderen, som satte dere i stand til å få del i den arven de hellige får i lyset. For han har fridd oss ut av mørkets makt og satt oss over i sin elskede Sønns rike. Og i ham har vi forløsniingen, tilgivelse for syndene

FORMANNEN HAR ORDET

Kjære venner!

Mange seiersrapporter har kommet inn den siste tiden. Men vi blir likevel stadig minnet om at vi står i en kampsituasjon. Det blir noen «nederlag» innimellom, men vi har ikke fått «motløshetens ånd». Derfor ber vi om ny kraft og reiser oss. Og så lar vi Han få æren for alt det som skjer av positive ting. Han åpner nye dører, og så er vi i gang igjen! Vi må holde fram Hans ord i Jesaja 26, 12: «Herre, du hjelper oss i fred. For alt det vi har gjort, også for det du har gjort for oss».

Vi gleder oss over ny kontakt med fengselsprestene i Oslo-området. Kontaktmøtene i Bymisjonssenteret en tirsdag kveld annen hver måned er et tilbud hvor vi kan treffes og utveksle erfaringer og få ny inspirasjon i tjensten. Vi får knyttet sterkere bånd i et nettverk mellom de forskjellige fengselsgrupper som er i virksomhet. Vi oppfordrer deg til å slutte opp om disse samlingene. Gi oss gjerne innspill til temaer.

Siste møte med **Marina Parmenova** fra Moskva gir oss ny innsikt i hvordan verden kan være utenfor vår forholdsvis trygge hverdag. Vi får virkelig grunn til å prise Herren for det han gjør rundt om, også i Israel – som vi nettopp har erfart og fokusert i dette nyhetsbladet.

Prison Fellowship vil fortsatt sette søkelys på hvordan vi klarer å ta imot de som er ferdig med sin soning. Det blir en oppfordring til oss om å satse på å bygge tette fellesskap rundt de som kommer ut, deres hjemmemiljø, og bidra til nye sosiale kontakter, inklusive arbeid!!!

Til dette trenger vi å mobilisere menighetene. **La dette bli et fast bønneemne!**

Vi minner fortsatt om vår faste forbeder, Walborg Haugen. Ta kontakt og del gleder og sorger. Hun vil gjerne være med å bære fram personer og situasjoner i bønn (Tlf 69 34 77 16).

Vi minner om PFIs internasjonale bønneuke som i år er fra 23. – 30. april. Midt i denne uken, tirsdag 25. april, møtes vi til årsmøte igjen – nå i Bymisjonssnteret på Tøyen. Alle som er interessert i fengselstjenesten, er hjertelig velkommen! Ekstra spennende blir det å få besøk denne kvelden av Jostein Vist, som vil dele sine erfaringer fra tjenesten i Kretsfengslet. Herren har virkelig fått gjøre store ting der!

Velkommen til fellesskapet!

Ingvald Viken

PRISON FELLOWSHIP er en tverrkirkelig organisasjon, tilsluttet Prison Fellowship International. PF har som formål å hjelpe innsatte, eks-innsatte samt deres familier og pårørende over hele landet.

Telefon: 22 50 36 83
Telefax: 22 50 36 83
Bankgiro: 1627.10.63974
Postgiro: 0805 5688924

Nyhetsbrevet er gitt ut av
PRISON FELLOWSHIP
Postboks 212
1340 BEKKESTUA

Formann Ingvald Viken
Sekretær Gillian Holby
Styremedlemmer Magne Hanssen, Arvid Kolstad, Tove Stabell og Norvald Veel

Redaktør dette nr: Ingvald Viken

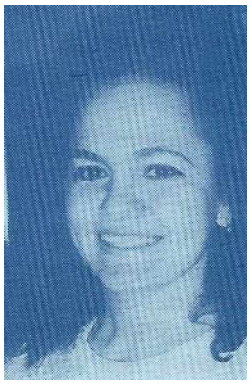
TRO, HÅP OG KJÆRLIGHET PÅ RUSSISK

MARINA PARMENOVA BESØKER PF NORGE

Det er spennende med utenlandsbesøk. Vi i PF har lenge sett fram til å få besøk fra Moskva, etter at vi ble kjent med Natalia Vysotskaya på Europa-konferansen på Haugetun Folkehøgs-kole i juni 1993.

Tekst: *Ingvald Viken*
Foto: *Gillian Holby*

Så kom hun endelig, Marina Parmenova, som lenge har vært knyttet til Natalias stiftelse «Tro, Håp og Kjærlighet». Det ble en spesiell opplevelse å få møte henne på PFs temaaften i Bymisjonssenteret på Tøyen tirsdag 21. mars.

Marina er bare 25 år gammel, men hun har fått oppleve mye i et turbulent samfunn. Utrygghet i forhold til kommunismens overvåking av annerledestenkende, særlig de kristne, og forholdet til Vesten.

Men midt i oppi dette har hun blitt bevart som kristen. At mormoren fikk henne døpt som 3-åring, ga henne en uvanlig start i en familiesituasjon som slett ikke var lett. Marina ble tatt hånd om av en tante i Ukraina. Begge foreldrene var fremgangsrike leger, som sørget for at Marina fikk ordentlig filologutdannelse med fransk og engelsk hovedfag ved Moskva Universitet. Men først og fremst fikk hun tatt imot troen. En evangelisk kirke i Moskva er nå hennes åndelige hjem.

For oss i fengselstjenesten var det naturlig mest interessant å høre fra hennes tjeneste i stiftelsen «Tro, Håp og Kjærlighet», som har som målsetting å hjelpe de som er innsatt i fengslene med trøst, juridisk hjelp og oppfølging etterpå.

På grunn av de gode språkkunnskapene, blir Marina benyttet mye som tolk for de mange kristne grupper som kommer fra utlandet og besøker Moskva.

Marinas besøk minnet oss om at det er et verdensomspennende nettverk av Herrens tjenere som er i virksomhet også i fengslene. De fysiske omstendigheter rundt de innsatte er svært forskjellige, men de åndelige behov er de samme.

Så la oss huske Marina og Natalia i våre bønner.

Takk for besøket!

VI TRENGER MER AV BARNETS TRO OG TILLIT

Det ble fortalt om ei jente som en gang ba aftenbønnen sin med ordene: Kjære Jesus, hvis jeg våkner i morgen, er du hos meg. Men hvis jeg ikke våkner i morgen, er jeg hos deg.

Kanskje vil noen og hver kunne trenge mer av barnets tro og tillit. Bibelen forteller at vår fremtid, enten den blir kort eller lang, ligger i hans hender som ga hos livet og som sendte oss inn i verden.

Helge Bøe, teolog i Talefoten, Grefsen menighet

”Vennlighet er et språk som de døve kan høre og de blinde se”

Mark Twain, pseudonym for Samuel Langhorne Clemens, amerikansk forfatter, 1835-1910

.

FORVANDLINGEN

Det er siste onsdag i måneden. Klokken er nesten 18:00. «Olsenbanden» er på vei inn i Sarpsborg kretsfengsel. En stor prinsessekake «bukseres» forsiktig inn gjennom dører og korridorer. Odd Olsen er på vei inn med sitt team til enda en samling på sosialrommet. Fremst i gjenegn er Johnny Karlsson, tydelig godt kjent på stedet. Han er virkelig kjent. Det er ikke lang tid siden han selv satt inne og ble besøkt av den samme «Olsenbanden». På samlingen er det tydelig at Johnny har autoritet. Gutta lytter. Han er på en måte en av dem, men nå er det noe annet han formidler: En smittende glede. Han har fått et møte med personen Jesus Kristus, et forvandlende møte, som preger alt han sier i budskapet: «Du må ta imot Jesus!»

Tekst og foto: *Ingvald Viken*

Tidlig på gale veier

Johnny er nå 25 år. Han forteller at han ikke var mer enn 8 – 9 år da han første gang hadde hatt kontakt med politiet pga innbrudd han hadde vært med på. I 13-årsalderen var han i full gang med limsniffing og hasjrøyking. Tre år senere var han sprøytenarkoman, og vinningsforbrytelser og fengselsopphold ble en følge av det.

17 år gammel flyttet Johnny hjemmefra. Han begynte å okkupere kommunale leiligheter og stjal for å få penger til mat og rusmidler. Etter hvert begynte han merkelig nok å innse alvoret i det han holdt på med: «Jeg skjønte at jeg måtte prøve å skaffe meg et ærlig arbeid og nye venner hvis jeg skulle komme ut av det uføret jeg levde i», sier Johnny.

Fikk høre om Jesus

Johnny var 32 år da han en dag fikk kontakt med mennesker som sto på gata og vitnet om Jesus. De sa til han at Jesus var den eneste som kunne hjelpe han med problemene, men det tok ett år før Johnny tok konsekvensene av det rådet. Han forteller at det deretter gikk noenlunde bra, men så begynte det å skli ut i det gamle livet igjen, med rusmidler. «Men det forunderlige var at noe ikke lenger virket som før. Det faktum at jeg hadde fått høre om Jesus var nok årsaken til det», mener Johnny.

Ingen fred

En tid senere ble Johnny arrestert på grensen for smugling og havnet i fengsel igjen. Det ble en dom på 7 måneder, men der i cella ble det et nytt møte med Jesus. Han forteller at han kjente at Jesus var hos ham i cella og sa: «Jeg er ikke kommet for å dømme deg, vi setter en strek over dette». Han merket Jesu tilgivelse og fikk en styrke hele tiden under fengselsoppholdet. Oppholdet ble tatt som en misjonsreise. Han forteller at han leste og ba døgnet rundt og gråt og ropte til Herren, og Jesus kom til han med trøstende ord. Han fikk også anledning til å vitne for de andre guttene, og flere ble frelst.

Han forteller at han var så glad at noen av gutten spurte hvilket stoff han gikk på pga hans rare oppførsel. «Guds kraft» var svaret. Betjeningen var også forundret, men han fikk vitnet også for dem. Han minnes tiden som en herlig tid. Dagen etter at han kom ut av fengslet, gikk det galt igjen, men han fikk ingen fred. Han forteller at Jesus stadig var i tankene hans. Til slutt ba han om at Jesus måtte komme og gjøre noe radikalt i livet hans, og bønnesvaret kom.

Ville høre mer om Jesus

Johnny var blitt glad i ei jente som heter Christine, ei jente som han hadde kjent noen år og som hadde blitt rusmisbruker. De arbeidet sammen på tiltak fra kommunen samtidig som de ruset seg, men så fikk Johnny brått en skikkelig aversjon mot alt som hette rus, og han stoppet momentant der og da! Johnny forteller at Jesus hadde hørt bønnene hans, og han fikk igjen behov for å gå på møter og høre forkynnelse. Christine sluttet også med stoff, men hun ble veldig syk. Hun ropte til Gud om hjelp. Da ble hun frisk, og sammen gikk de på et møte hvor hun også ble frelst.

Glede, fred og et nytt miljø

Så begynte de å vanke på møter. De merket begge at noe nytt var kommet inn i deres liv, men de ville komme mer på avstand fra det gamle miljøet. Redningen ble Evangeliesenteret. «Vi vil hjelpe dere», var svaret de fikk fra Evangeliesenterets hovedkontor i Oslo.

Dette var *herlige ord*, og de satte seg på toget for å dra til Sandviken Evangeliesenter. Der giftet de seg og var der i 10 måneder.

Christine og Johnny Karlsson med lille Elisabeth på fire måneder.

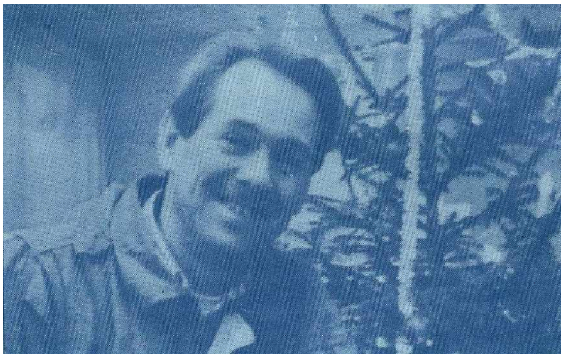
Oppholdet på Sandviken ble en fantastisk tid hvor de fikk mange nye venner. Fysisk og psykisk skjedde det en forandring, og de ble styrket i troen. De flyttet tilbake til Fredrikstad og fikk sin faste menighet i Zoé på Sellebakk. Og livet er virkelig blitt forvandlet!

Ei lita tulle, Elisabeth, er også blitt et midtpunkt i det koselige røde huset deres på Harstad.

Omsorg

En samtale med Johnny må nødvendigvis ende ut i en appell: Han er ivrig etter å få formidlet det nye *kjærlighetsbudskapet*, som er blitt en del av han, han peker på 1. Joh 3, 16-18: «På det har vi lært kjærligheten å kjenne – La oss ikke elske med ord eller tunge». Han understrekter hvor viktig det er å *ta vare på hverandre*.

JULEGAVER TIL INNSATTE SAKSET FRA FREDRIKSSTAD BLAD

Gavedryss. Øyvind Bergtun har sørget for julegaver til de innsatte i fengslene i Fredrikstad og Sarpsborg.
Foto: Terje Bårdsen.

Julen har mange tradisjoner. En av dem er at Øyvind Bergtun går fra butikk til butikk i Sarpsborg og Fredrikstad og spør om man kan avse en gave til innsatte i fengslene. Mange av de innsatte har ikke familie eller vennekrets rundt seg og er derfor prisgitt frivillige håndslag. En julehilsen til dem betyr svært mye, sier Øyvind Bergtun som takker alle forretningsdrivende for en positiv innstilling. Med bare få unntak var det ja å få hos alle som ble spurt.

Øyvind Bergtun delte ut mange fine gaver, helt opp til klokke til 1 800 kroner. Handelsstanden gir virkelig gaver til innsatte.

Red.

VI KAN STOLE PÅ GUD

I samme grad som vi åpner oss for menneskers kjærlighet, blir også Guds kjærlighet troverdig for oss. Ja, sannheten er at menneskers kjærlighet er det eneste gudsbeviset som store deler av verden er beredt på å akseptere.

Gertrud von le Fort

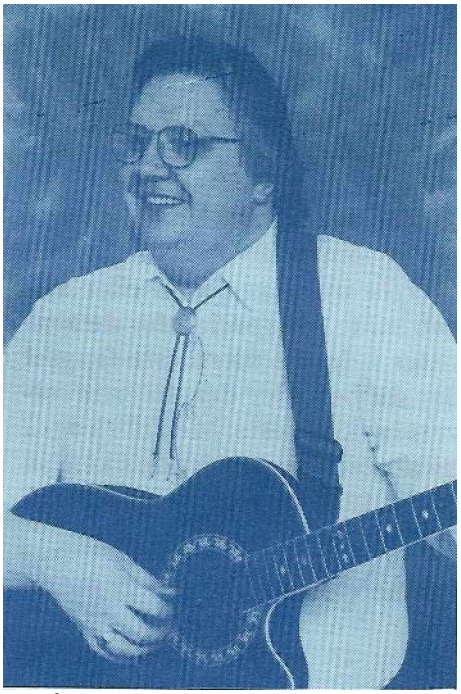
SVENNA I FENGSELSTJENESTEN

PF Norge har gledet seg over samarbeidet med Svenn A. Lysgård i forskjellige aksjoner inn i fengslene. Siden vi startet samarbeidet i forbindelse med Europa-konferansen juni 1993, har Svenna vært med PF-grupper inn i flere fengsler i Norge. Hans sang og musikk, med et klart evangelisk budskap og et sprudlende humør, har fått god respons blant de innsatte. Sist høst fikk han også anledning til å besøke flere fengsler i Øst-Europa, Nederland og Skottland. Dette er senere blitt fulgt opp med besøk i Sveits i januar i år. I påsken reiser han og Astrid tilbake til Ungarn etter invitasjon fra PF Ungarn.

Fra PFIs nyhetslblad Global Link fra januar i år, kan vi lese:

«Sist høst, etter invitasjon fra Ungarn, besøkte den norske country-sanger og misjonær, Svenna Lysgård, åtte fengsler over hele Ungarn. Før hver konsert ga Svenna sitt vitnesbyrd om et liv i narkotikarus og med alkohol og hvordan han som 17-åring nær hadde dødd av en overdose før han ble kjent med Herren. Lederen i PF Ungarn, rev. Gabor Roszik, fulgte Svenna på konsertturneen og prekte foran hver konsert. Mange innsatte åpnet sine hjerter for Jesus. I tillegg til fengslene, åpnet fem kirker sine dører for konsertene.

I tillegg til de ca 1200 personene som hørte om Guds frelsende nåde i fengslene og i kirkene og om PF Ungarns arbeid i fengslene, så la rev. Roszik merke til at det ble en vid dekning av konserttur-neen på den TV-kanalen og i sju ledende aviser, slik at så mange som to millioner fikk informasjon om det som foregikk.»

På telefonen rett før nyhetsbrevet gikk i trykken kunne Svenna fortelle at det synes å bli enda flere turer nedover Europa, i mai sammen med Ronald Babb, PFIs Europaleder, til forskjellige steder i Tyskland. Mest spent er han på turen til verdenskonferansen i PFI Washington i august.

Vi gleder oss over at Herren får bruke Svenna på denne måten.

Ingvald Viken

GRUNNER TIL Å VÆRE TAKKNEMLIG TIL GUD

Tilegnet mine medfanger, *Princess Ynith Kikulwe*.

(Formidlet fra Bredtveit av Arvid Kolstad)

Grunnen til at vi er i fengsel i dag er at fordi vi har gjort noe galt som vi ønsker å få gjort opp med Gud. Grunnen til at du ønsker å gjøre opp med Gud er at du vil gi deg selv fred i hjertet og sjelen. De som tror på Gud vet at Han ordnet det slik at vi kan bli frelst. Det står i Bibelen at vi alle en dag vil bli dømt for det vi har gjort, godt eller vondt.

Gud brakte oss hit. Han kunne se fra der hvor Han sitter at vårt liv ikke ble slik som Han hadde planlagt for oss. Vi bør vite at Han hadde en plan for oss. Vi bør også vite at vi er blitt gitt livet som gave, og med livet fikk vi alle en spesielt talent inne i oss som vi har mislyktes med å bruke rett i overensstemmelse med budene fastsatt av Gud.

Det kan sies at grunnen til at vi er her i dag er at vi skal minne oss selv om at Gud er glad i oss alle, og Han ønsker at vi skal bruke disse gavene Han har gitt oss på en klok måte, slik at vi kan lærer våre barn dette og at våre barn kan lære sine barn. Dette er god nok grunn til å la Gud vite at vi verdsetter hans påminnelse.

Han brakte oss sammen som søstere og brødre slik at vi kan gjenkjenne alle disse grunner uten å føle oss skamfulle eller ha noen anger fordi vi finner Guds sanne kjærlighet.

Dette er vår sjanse til å komme nærmere vår gode Herre samtidig som vi skal være våkne for hva Han prøver å rette på inne i oss. Vi må prøve å gjøre det beste ut av det livet vi har igjen og ikke se bakover i sinne, men se framover i ære og stolthet. *Amen.*

STOLTHETEN

«Hvis noen tvinger deg til å gå en mil, da gå to mil med ham. Om noen fører sak mot deg for å ta din kappe, la ham endog få hele kjortelen.»

Slik lyder Jesu ord i Matteus 5.

Livet i fengslet kan fortone seg spesielt på mange måter. Minst en gang i uken får vi inspeksjon på cella (2,5 x 3 meter). For den «uheldige» kan der ligge rapport om «vask»/«rydd» eller «vask og rydd».

Denne spesielle dagen lå rapporten og «lyste» meg i møte: «rydd, minst halvparten **må** vekk!». Men her ble min stolthet såret, jeg ryddet når *jeg ville*….. (Jeg er et «ekorn»til å samle). Ja, jeg samler alt, gamle aviser hvor jeg fant et godt stykke. Samler telefonkataloger fra i forfjor. Simpelthen, *samler'n*. Jeg hadde fått en uke på å rydde. Nei dette fant jeg meg ikke i. Jeg rydder cella mi *når jeg vil rydde …..*

Har du «håndhilset» på den *Åndsmakta??*

I et fengsel er den slags reaksjon uakseptabel. Den kan føre til at du blir straffet for «ordrenekt». Det utstår du gjerne, bare du slipper *å bøye deg. Jeg lar meg ikke tråkke på* og dermed basta. Nå får det komme det som vil. Jeg var beredt….

Tidlig påfølgende morgen, ved firetiden «ble jeg vekket». Lys våken, talte Gud til meg: «.. gå den andre mil..». Jeg var noe desorientert, men litt etter fant jeg frem til Matteus 5, hvor Mesteren selv tar seg av problemet, «.. gå den andre mil..».

Da celledøren låses opp denne lørdagsmorgenen, var de tre kassene som betjenten hadde satt inn til meg, fulle alle tre. Best av alt: Jeg fikk nåde til å gå til betjentene å bekjenne min synd. Jeg som forsøker å være et Guds barn her inne i anstalten, falt så det svei. Stoltheten og selvfokuseringen tok helt overhånd. Kristus som skulle komme til syne i mitt vesen, hadde måttet vike for «noe annet», stoltheten. Det var så godt å få si dette til betjentene, å få bekjenne synd.

Det er ingenting her i verden som er så lett som det å falle fra Gud …..

Umerkelig hadde ego og stolthet tatt førsteplassen i mitt sinn. Men «Gud står den stolte imot….»

Jeg hadde falt, i kanskje den verste og farligste av alle synder: STOLTHETEN. Ja, bare det å komme i en situasjon i livet hvor Gud blir din *motstander*. Eller rettere: *Du er litt Guds motstander*.

Det er virkelig å anbefale «å gå den andre mil….». Gå din motstander i møte. Ja, som det står skrevet fra Jesu egen munn, i Matt 5, 25 «Skynd deg å være føyelig mot din motstander så lenge du er med ham på vegen, …»

Ila Lansfengsel februar '95, *Conrad*
(Formidlet av Arne Steen)

TIL DEG SOM TROR

Hold meg i hånden, søster.
Vi går på usikker vei,
under de evige stjerner
famlende du og jeg.
Hjelp meg når foten gjør feiltrinn
og ikke kan finne vei

Hold meg i hånden, søster.
Jeg har ingen klippefast tro.
Sorg og en angstfylt time
kan røve mitt hjertes ro.
Hjelp meg når tankene tviler,
og hjertet mitt ikke har ro.

Hold meg i hånden, søster.
Ved siden av meg går det fler.
Kanskje vil en av dem snuble
hvis jeg ikke lenger ser.
slokner et lys for den ene
kan det bli borte for flere.

Hender må holde i hender,
og trofaste hjerter må be.
Bønner kan splitte mørket,
og gjøre at blinde får se

Dagny Tande Lid

REHABILITERING LØNNER SEG - ARBEID ETTERLYSES

Beskrivelse av og Ønske om jobbskapingsprosjekter

Ingvald Viken

Ennå synes det som om denne erkjennelse «sitter langt inne». Det er stadig noen som lager regnestykker over hva ettervern betyr i inntjente nettokroner for samfunnet. Vi i Prison Fellowship ser selvsagt dette som positivt, men vi er likevel først og fremst opptatt av hva vi ser ettervernet betyr av muligheter for den enkelte til å komme ut i en annen og mer meningsfull livssituasjon. Evangeliesenterbevegelsen, KRAFT, Finnerud Gård, Kimerud, Kallfarkollektivet, Kallfarhuset og de andre tilbudene som baserer seg på stor grad av frivillig innsats med begrenset offentlig støtte gjør en kjempeinnsats for samfunnet. Heldigvis ser det ut til at mange politikere ser dette nå og støtter disse virksomhetene i tillegg til at det som drives i ren offentlig regi, selv om det skjer etter en del kamp noen ganger.

Det er likevel slik at den virkelig store utfordringen i rehabiliteringen skjer når den enkelte kommer tilbake til sin «normale» hjemsituasjon, hvor det er snakk om å kunne takle livet sitt uten spesiell tilrettelegging fra andre mennesker: Sosial tilpasning, normalt arbeid og familieliv.

Dessverre mangler arbeid, arbeidslyst og arbeidsinnsikt.

Et fengselsopplegg skal også «utvikle arbeidsevnen» til den innsatte:

- skal trenes til å stå i en arbeidssituasjon
- skal bli fortrolig med å gjøre en hel dags arbeid

Det er likevel mange som ikke får noen jobbtrening. Det er minst 20 % som helt er uten slike muligheter. Til dels er det snakk om mangel på arbeidslokaler, mangel på arbeidsoppdrag og uhensiktsmessig arbeidsopplegg og utstyr i form av utrangerte og nedslitte maskiner og teknisk utstyr.

Det er gledelig at det er utviklet noen spesielle arbeidsopplegg:

- Skogsforlegningen i Telemark
- Arbeidskolonien i Vestre Slidre
- Sandeid Arbeidskoloni
- Arbeidskommandoen ved Kongsberg Hjelpefengsel

Nye Bergen Landsfengsel vil satse på integrering av skole og arbeid (produksjonsskoler).

Bastøy Landsfengsel vil satse på AMO-kurser (bygg og anlegg og drift av parkanlegg).

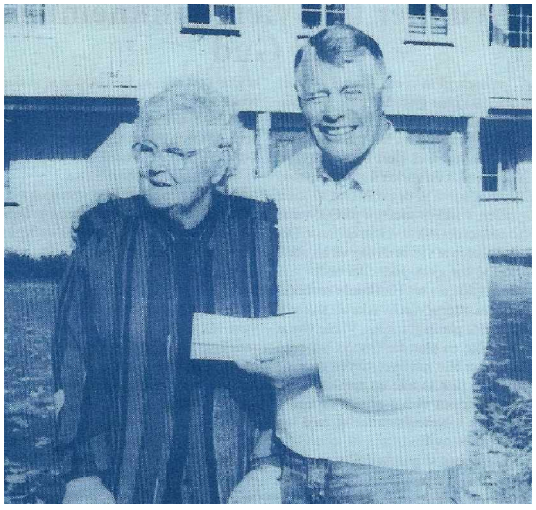
KIF forsøker å finne arbeidsopplegg for samfunnstjenesten, fri sikring, prøveløslatelse etc.

Prison Fellowship ønsker å fokusere på det store behovet som er udekket. Vi trenger et stort nettverk for å kunne oppspore hensiktsmessige jobbtilbud. Det er tross alt 9 500 – 10 000 personer som løslates fra norske fengsler hvert år.

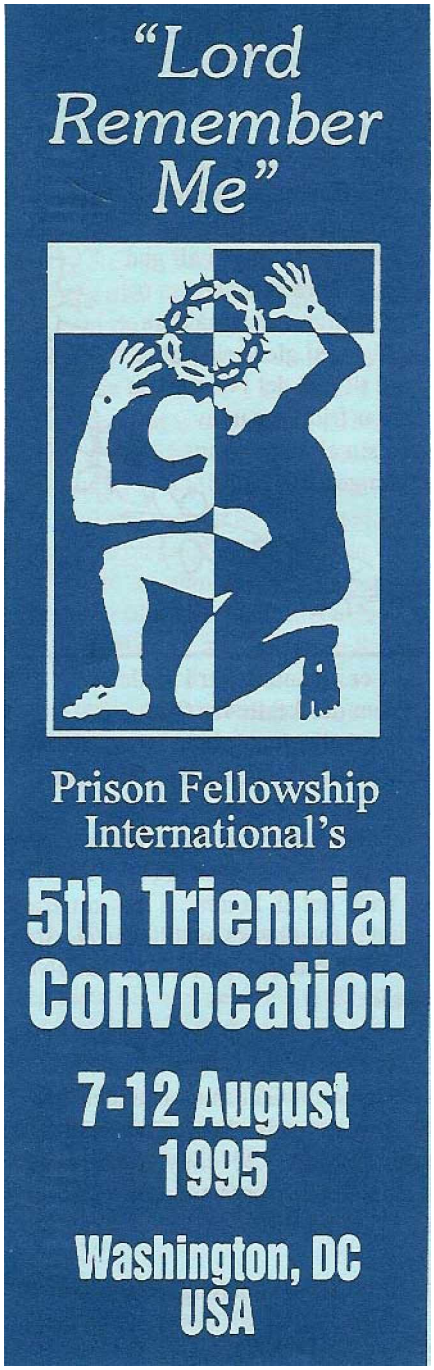
Som ledd i arbeidet med å sette lys på problemstillingen, var jobbskaping tema for et møte som ble holdt i Bymisjonssenteret tirsdag 31. januar. Kåre Roland fra Finnerud Gård fortalte om forskjellige initiativ som han hadde erfaring fra når det gjelder jobbskaping, bla. prosjektet Tresikkert, som nå er under utvikling. Han kunne også fortelle at han har kontakt med diverse andre prosjekter som en bør kunne lære av mht å få tidligere innsatte i arbeid, herunder et lovende prosjekt i Kristiansand. Han fortalte også om den spenning som var knyttet til den forskning som utføres fra Universitetet i Oslo vedrørende jobb og ettervern. Her deltar årsklassen fra 1984 til 1985 fra Finnerud.

Kåre Roland kunne også berette om det arbeid som skjer i regi av Prison Fellowship International, kalt GEO-Trust (global Economic Outreach). I Europa koordineres dette arbeid av Wolfgang Kremer, PF-Deutschland, Oberhombach 1, D-57537 Wissen. Dessverre kunne ikke Kåre Roland selv delta på møte i koordineringsgruppen da det var snøstorm på Fornebu og full stans i flyrutene da dette skulle foregå i januar.

Prison Fellowship ønsker jevnlig å ta opp dette temaet framover og om mulig bidra til at jobbskapingsprosjekter blir igangsatt.

Kåre Roland sammen med en av Finnerud Gårds mange venner, Jorun Horgen. Denne hederskvinnen på over 80 år satte seg som mål å samle inn 100 000 kroner til Finneruds arbeid for rusmisbrukere og innsatte. Hun greide det nesten før hun døde.

PRISON FELLOWSHIPS INTERNATIONALS VERDENSKONFERANSE

Har du lagt ferieplanene dine?

Du kan få en helt spesiell erfaring av et levende kristent fellesskap ved å delta på verdenskonferansen i

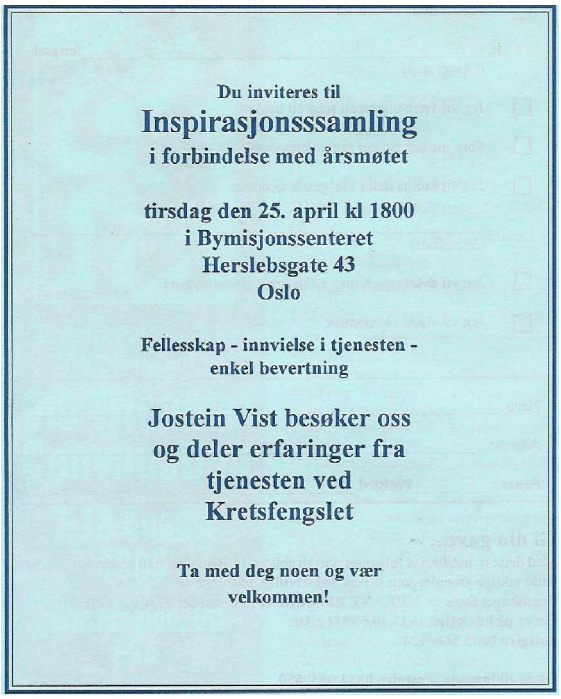
Washington DC

7. – 12. august 1995

PFI feirer 20-årsjubileum. Ta kontakt med oss for nærmere opplysninger.

Det er flere som reiser fra Norge.

Du inviteres til
Inspirasjonsssamling
i forbindelse med årsmøtet

tirsdag den 25. april kl 1800
i Bymisjonssenteret
Herslebsgate 43
Oslo

Fellesskap - innvielse i tjenesten -
enkel bevertning

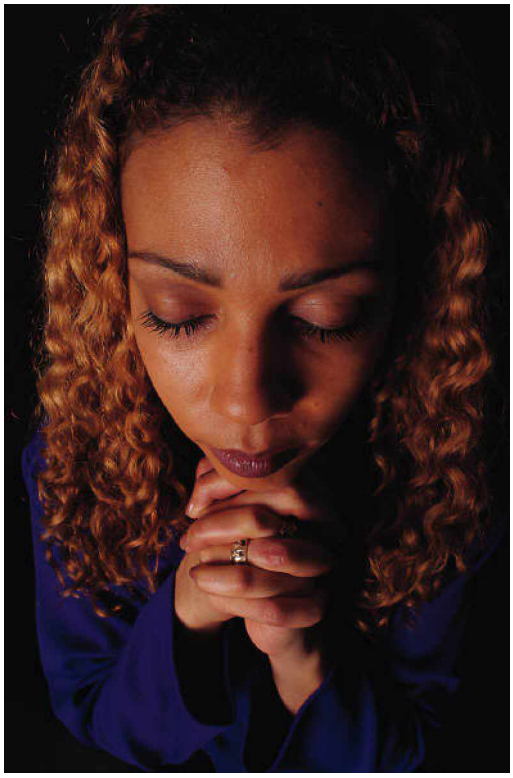
Jostein Vist besøker oss
og deler erfaringer fra
tjenesten ved
Kretsfengslet

Ta med deg noen og vær
velkommen!

INTERNASJONAL BØNNEUKE 23. – 30. APRIL

Vi vil med dette invitere deg til å være med på en daglig innvielse i bønn for de som sitter inne i fengsel, for deres familier og for alle andre som er involvert i tjeneste overfor de innsatte på en eller annen måte. Be spesielt for de som sitter i det / de nærmeste fengsel der du bor eller der du er involvert i slik tjeneste. Husk også på at mens du ber denne uken, så er det tusener som er involvert i slik bønnetjeneste og diverse spesielle fengselsopplegg rundt om i hele verden nettopp denne uke, i regi av Prison Fellowship International. Har du spesielle bønnebehov som du vil dele med andre denne uken (og senere), ta kontakt med vår spesielle forbønnskontakt Walborg Haugen, Månestien 6, 1639 Fredrikstad.).
Vær med i bønnefellesskapet!

BØNNETEMA:

Søndag 23. april
Be for alle dem som sitter inne i våre fengsler, norske så vel som utlendinger.

Mandag 24. april
Be for de nærmeste familier til de innsatte, foreldre, ektefelle og barna spesielt.

Tirsdag 25. april
Be for de ansatte i våre fengsler og andre som er ansatt i kriminalomsorgen.

Onsdag 26. april
Be for fengselsprestene.

Torsdag 27. april
Be for prestene i Den norske Kirke som har ansvar for fengselstjenesten ved det lokale fengsel som del av sin tjeneste.

Fredag 28. april
Be for Frelsesarmeens Fengselstjeneste og for alle dem som tjener i fengselstjenesten i Røde kors.

Lørdag 29. april
Be for alle ansatte i Evangeliesenterbevegelsen og i de andre sentrene som tar seg av innsatte etter fengselslovens paragraf 12 og i ettervern.

Søndag 30. april
Be for alle de frivillige fra menigheter, kristne organisasjoner, PF etc. som er engasjert direkte i fengselstjenesten, som besøkere, som oppfølgere av innsattes familier og som hjelpere av tidligere innsatte.

Gud velsigne deg i tjenesten

AKTIV TJENESTE I PRISON FELLOWSHIPS FENGSELSARBEID

TAR DU UTFORDRINGEN?

Gi din gave……
Med dette nyhetsbrevet følger en postgiroblankett. Bruk den til å sende ditt beløp til dette viktige arbeidet, som kun drives ved frivillig givertjeneste.

Regnskapet føres av**: KURANT REGNSKAP**, Pilestredet 17, 0164 OSLO 1

KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP
Nordre gate 20, 0551 OSLO

Jeg ønsker å være medlem i Prison Fellowship q

Jeg ønsker delta i en bønnering, for …..…….. q
oppgi fengsel

Jeg vil være brevvenn for en innsatt q

Som innsatt ønsker jeg en brevvenn q

Jeg vil kunne delta i følgende tjeneste:
spesifiser ……. q

Jeg vil dyktiggjøre meg til tjeneste gjennom kurs q

Jeg kan støtte økonomisk q

Medlemskapet koster kr 50,- per år og du får tilsendt nyhetsbladet og annen medlemsinformasjon.

Navn ……..

Adr ……..

Poststed ……..

Betal din kontingent, kr 50,- på **bankgiro 1627.10.63974**
eller **postgiro 0805 5688924**

Gaver til innsatte: **Postgiro: 0824 0830850**